

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8178

гр. София, 30.03.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 34 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛИ Д. АНАСТАСОВА

като разгледа докладваното от ЕЛИ Д. АНАСТАСОВА Гражданско дело № 20211110160053 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.140 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от ВЛ. ИВ. В. срещу Районен съд – гр. Пловдив и Окръжен съд – гр. Пловдив осъдителен иск с правно основание чл. 26 ЗОДОВ, с който се иска солидарното осъждане на ответниците да заплатят на ищеца сума в общ размер от 4000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди от разглеждането извън разумния срок и решаване на спора по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив, XXII наказат. с-в, ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив и ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив, ведно със законната лихва, считано от 28.10.2016г. /датата на влизане на съдебното решение в сила/ до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че на 12.04.2013г. срещу него е подадена частна тъжба в Районен съд – гр. Пловдив от Гергана В.а за извършено спрямо нея престъпления по чл. 194, ал. 1 НК и чл. 130, ал.2 НК вр. с чл. 26 НК. Въз основа на депозираната тъжба било образувано НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив. Първоинстанционното производство било прекратено, тъй като делото било насрочено за 05.03.2015г., на която дата частният тъжител и поверениците му не се явили, без наличието на каквато и да било уважителна причина, поради което съдът прекратил производството, на основание чл. 24, ал. 4, т. 5 НПК. Определението за прекратяване било обжалвано от тъжителя с частна жалба от 16.03.2015г., въз основа на която било образувано ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив като делото било насрочено за 12.05.2015г. С определение от 14.07.2015г. Окръжен съд – гр. Пловдив отменил определението по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив и делото било върнато отново на първата инстанция за продължаване на съдопроизводствените действия. Материалите по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив и тези по ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив постъпили в долустоящия съд на 15.07.2015г., като с разпореждане на съдията – докладчик производството по делото било насрочено за 17.09.2015г.

На 03.12.2015г. съдът обявил съдебното следствие за приключено и с присъда от същата дата признал ищецът за невиновен. Съдът изготвил мотивите към присъдата си почти 6 месеца по-късно – на 30.05.2016 г. Оправдателната присъда бил обжалвана от частния тъжител с въззивна жалба от 18.12.2015г., а на 27.06.2016г. било депозирано и допълнение към въззивната жалба. На 29.06.2016г. делото било изпратено от Районен съд – гр. Пловдив на Окръжен съд – гр. Пловдив. Било образувано ВНЧХД № 1561/2016г. като първото заседание било насрочено за 08.09.2016г. С оглед изявленията на страните за сключване на спогодба делото било отсрочено за

13.10.2016г. На 13.10.2016г. частният тъжител оттеглил подадената тъжба и съдът прекратил производството.

С определение от 11.11.2016г. по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив съдът се произнесъл по веществените доказателства. С въззивна жалба процесното определение било обжалвано от частния тъжител, въз основа на която било образувано ВНЧХД №2698/2016 г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив. С определение от 14.12.2016г. въззивната инстанция потвърдила първоинстанционното определение. Твърди, че общата продължителност по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив било с обща продължителност 3 години, 7 месеца и 19 дни – от 12.04.2013г. /датата на депозиране на частната тъжба срещу ищеца/ до 13.10.2016г. /датата на постановяване на определението за прекратяване на производството по делото/. Производството по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив продължило до 07.05.2015 г. – датата, на която първоинстанционният съд изпратил материалите на окръжната инстанция или 2 години, 1 месец и 25 дни.

Производството пред Окръжен съд – гр. Пловдив по ВНЧХД № 610/2015г. продължило 3 месеца и 6 дни, като започнало на 08.05.2015г. и приключило на 14.07.2015г. След връщане на делото обратно на Районен съд – гр. Пловдив, разглеждането на НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив продължило още 11 месеца и 14 дни, считано от 15.07.2015 г. до 29.06.2016г. ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив било с обща продължителност 4 месеца и 1 ден. Същото било образувано на 31.06.2016 г. и продължило до 13.10.2016г.

Ищецът твърди, че вследствие на образуваното наказателно преследване бил претърпял неимуществени вреди под формата на негативни психически изживявания, страх, срам, унижение и уронване на доброто му име в обществото. Релевира, че и най – близките му хора, в това число и неговата непълнолетна дъщеря изпитали психически страдания и срам. Заявява още, че преди наказателното преследване би весел, общителен и популярен в собствения си град. След започване на наказателното производство обаче ищецът претърпял следните негативни изживявания: значително ограничил общуването си с хората, много от познатите му се отдръпнали от него, не се хранил, отслабнал, бил отчаян, състарен, блед; не говорел с никого, не спал, не желал да се среща с хора; понижил се жизнения му стандарт; настъпили промени в психическото му състояние, изразяващи се в нервност, необщителност, затвореност. Наказателният процес причинил и на непълнолетна дъщеря на ищеца редица неудобства, тъй като същата била подложена на подигравки в училището, в което учила, самият ищец преживял срам, унижение и обиди.

В ИМ се посочва, че описаните болки и страдания и свързаните с тях неимуществени вреди били пряка и непосредствена последица от нарушаването на правото на ищеца по чл. 6, § 1 ЕКПЧ. Ищецът подал заявление от 16.03.2015г. до ИВСС по реда на чл. 60а ЗСВ. Въпреки че в становището си инспекторите установявали, че е налице забавяне в правосъдието и разглеждане на делото извън разумните срокове за това, не му било присъдено обезщетение. Ищецът заявява, че с поведението си не бил допринесъл за общата продължителност на производството. Отсъствието му поради влошено здравословно състояние причинило забавяне от едва 1 месец и 24 дни, като това се дължало на обективни причини, които стояли извън неговия контрол. Развилото се производство било с обща продължителност в съдебна фаза общо 3 години, 7 месеца, 19 дни, като дори била изтекла давността за преследване на част от деянията /арг. от чл. 130, ал.2 НК/. Релевира, че в тази фаза бил нарушен принципът, регламентиран в нормата на чл. 22, ал. 1 НПК за разглеждане и решаване на делото в разумен срок. С оглед изложените съображения намира предявения иск за основателен и доказан изцяло.

В указания законоустановен срок по чл.131 ГПК от ответника Районен съд – гр.

Пловдив е постъпил отговор, с който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Изразява несъгласие с констатациите на проверката, извършена от Инспектората на ВСС. НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив като в тази връзка релевира, че делото било с допълнителна фактическа и правна сложност, тъй като предметът му касаел две престъпления и като същевременно се касаело и за тежко престъпление по смисъла на чл. 94, т. 7 НК. Наведени са и следните възражения: от подаване на тъжбата на тъжителката трикратно били давани указания за отстраняване на нередовността на тъжбата; имало три отлагания на процеса, поради заболяване както на докладчика, така и също на съдебен заседател, а с оглед принципа за несменяемост и непосредственост се изисквало един и същ състав да разглежда делото; имало още две отлагания, поради здравословни заболявания на пълномощниците на тъжителката, както и на самия подсъдим; страните неколkokратно изразявали желание и за сключване на спогодба, което също станало причина за отлагане на делото; за около общо седем месеца се получили пет последователни отлагания, причините, за които били чисто обективни; с оглед направения отвод на съдията-докладчик, който бил обективно невъзможно да се извърши в по-ранен момент и определянето на нов съдия се наложило да се повторят извършени вече процесуални действия; големият обем на доказателствения материал по делото обуславил фактическата и правна сложност на делото; след отмяната на прекратителното определение, производството продължило в нови три открити заседания, в които отново били събирани доказателства; на последното заседание, проведено на 03.12.2015г. била постановена оправдателна присъда; не ставало въпрос за обичайно дело от общ характер, а за по-усложнен казус от фактическа и правна страна. В условията на евентуалност се иска да бъде намален размера на иска, който счита за прекомерно завишен. В тази връзка са релевирани следните възражения: описаните по вид и специфика неимуществени вреди били недоказани; не била налице причинна връзка; негативните последици не можело да се разграничат по период на възникване, нито по причина за появата им. Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираната законна лихва.

В указания законоустановен срок по чл.131 ГПК от ответника Окръжен съд – гр. Пловдив е постъпил отговор. Оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претенцията за законна лихва. В ОИМ са релевирани следните възражения за недължимост на исковата претенция: образуваното наказателно дело било за наличието на две престъпления, едното, от които било тежко; в исковата молба не било споменато, че тъжителката била подала молба с искания за конституирането □ като граждански ищец и за съвместното разглеждане на гражданския иск в наказателния процес. Като това безусловно се явявало допълнително усложнение от фактическа страна; след заседанието, проведено на 01.10.2013г. делото било отлагано общо в

продължение на 5 последователни заседания, като насрочването било приблизително през месец, а отлагането му било по обективни причини; предвид направения отвод на съдията-докладчик и определянето на нов съдия се наложило да се повторят извършени вече процесуални действия; големият обем на доказателствения материал по делото обуславял фактическа и правна сложност на делото; по повод прекратеното първоинстанционно дело било образувано ВНЧХД № 610/2015г.; разглеждането на това въззивно наказателно дело продължило 3 месеца и 6 дни – срок, който не можел да се определи като неразумно продължителен; по отношение на ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив, производството пред тази съдебна инстанция продължило 3 месеца и 28 дни, при проведени две съдебни заседания; проведеното съдебно производство се характеризирало с множество специфики, които усложнили, както протичането му чисто процесуално, така и изясняването му от фактическа страна; по делото били разпитани 11 свидетеля, приети били две експертизи, разпитано било непълнолетно лице; оспорено е наличието на причинно-следствена връзка между твърдените вреди и действията на съдебните органи.; оспорва всички твърдения в исковата молба, които касаят описаните от ищеца като търпени неимуществени вреди. При условията на евентуалност намира предявената претенция за прекомерно завишена по размер, като същата не била съобразена с конкретния казус, с твърдените вреди, както и със съдебната практика по сходни дела.

С оглед горното и на основание чл.140 ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА осъдителен иск с правно основание чл. 26 ЗОДОВ, предявен от ВЛ. ИВ. В. срещу Районен съд – гр. Пловдив и Окръжен съд – гр.Пловдив, с който се иска солидарното осъждане на ответниците да заплатят на ищеца сума в общ размер от 4000.00 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди от разглеждането извън разумния срок и решаване на спора по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив, XXII наказат. с-в, ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив и ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив, ведно със законната лихва, считано от 28.10.2016г. /датата на влизане на съдебното решение в сила/ до окончателното изплащане на вземането.

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже при условията на пълно и главно наличието на следните правопораждащи факти: 1/. Обстоятелството, че ищецът е бил страна по делата; 2/ продължителността на разглеждане на делата да е надхвърлила границите на разумния срок по чл. 6, § 1 от Конвенцията /съответен на фактическата и правна сложност на делата, както и на обема и особеностите на подлежащите на извършване процесуални действия/; 3/ че вследствие на нарушаване на този срок е претърпял неимуществени вреди във вида, посочени в исковата молба, както и пряката причинна връзка между тях и нарушението.

По отношение на възраженията за погасяване на вземането за законна лихва по

давност, **УКАЗВА** на ищеца да установи спиране /прекъсване на давността.

УКАЗВА на ответниците, че носят доказателствената тежест да установят обстоятелствата, за които твърдят, че изключват отговорността им.

За подлежащите на доказване факти са направени доказателствени искания.

ОТДЕЛЯ КАТО БЕЗСПОРНО УСТАНОВЕНО И НЕНУЖДАЕЩО се от доказване в отношенията между страните обстоятелството, че ищецът е бил подсъдим по НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив, ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив и и по ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Указва на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

КОНСТИТУИРА на основание чл. 10, ал. 1 ЗОДОВ като страна в производството Софийска районна прокуратура.

ДОПУСКА приложените с ИМ писмени доказателства.

ДОПУСКА на ищеца двама свидетели при режим на за установяване на следните обстоятелства – как се е отразило образуването и продължило почти 4 години наказателно производство върху ищеца, влошените му отношения с неговата дъщеря, вследствие на наказателното производство, нанесените му неимуществени вреди върху честта, достойнството, репутацията, как се е отразило производството върху неговите близки и приятелски кръг, върху социалното му положение, как е уронено името му в обществото.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищеца, че при недовеждане на допуснатите свидетели и при непредставяне на доказателства за обективната им невъзможност да присъстват, съдът ще отмени определението, с което свидетелите са допуснати.

ДА СЕ ИЗИСКАТ за послужване НЧХД № 4069/2013г. по описа на Районен съд – гр. Пловдив, XXII наказат. с-в, ВНЧХД № 610/2015г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив и ВНЧХД № 1561/2016г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив.

-

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в срок до съдебното заседание да вземат становище съгласно указанията дадени с доклада.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание за **19.05.2022г., 11:00 часа**, за която дата да се призват страните, с препис от настоящото определение, а на ищеца препис и от отговорите на ответниците.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____